

ГУДЕ ВІТЕР ВЕЛЬМИ В ПОЛІ...

Ноты с сайта - www.notarhiv.ru

Слова В.ЗАБИЛЫ

Перевод Вс. Рождественского

Allegretto

mp simile

1. Хо - дит ве - тер, во - ет в по - ле,
1. Гу - де ві - тер вель - ми в по - лі,

f *p*

во - ет, лес ло - ма - ет, а ка - зак всё горь - ко пла - чет,
ре - ве, ліс ла - ма - є... Пла - че ко - зак мо - ло - день - кий,

до - лю про - кли - на - ет. 2. Хо - дит ве - тер,
до - лю про - кли - на - є. 2. Гу - де ві - тер

во - ет в по - ле, во - ет, лес ло - ма - ет, а ка - зак грус -
вель - ми в по - лі, ре - ве, ліс ла - ма - є... Ко - зак ну - дить -

-тит, сердешный, делать что-не зна-ет.
-ся, сердешный, що робить, не зна-е.

[1838 г. Качановка]

1. Ходит ветер, воет в поле, Воет, лес ломает, А казак все горько плачет. Долю проклинаят.	1. Гуде вітер вельми в полі, Реве, ліс ламає... Плаче козак молоденький, Долю проклинає.
2. Ходит ветер, воет в поле. Воет, лес ломает, А казак грустит, сердешный, Делать — что не знает.	2. Гуде вітер вельми в полі, Реве, ліс ламає... Козак нудиться, сердешный, Що робить, не знає.
3. Ходит ветер, воет в поле, Воет, лес ломает, Стонет с ним казак-бедняга, Про судьбу гадает.	3. Гуде вітер вельми в полі, Реве, ліс ламає. Козак стогне, бідолаха, Сам собі гадає!
4. «Воешь, ветер, да не плачешь, Горя ты не знаешь. И тебе совсем не тяжело — Вольно ты летаешь.	4. «Ревеш, вітре, та не плачеш. Бо тобі не тяжко! Ти не знаєш в світі горя, Так тобі й не важко!
5. Все равно тебе — ты в поле, Или лес ломаешь, Иль ты гонишь волны в море. Крыши ты срываешь.	5. Тобі все одно: чи в полі, Чи де ліс ламаєш, Чи по морю хвили гониш, Чи криші здираєш —
6. С них железо и солому Рвешь по вольной воле, А людей, засыпав снегом, Кружишь в чистом поле.	6. Солом'яни і залізні, Яку да зустрінеш, Снігом людей замітаєш, В полі як застигнеш.
7. Оторви ж от сердца горе И развей по полю, Чтобы, бедный, я не плакал, Вспомнив злую долю.	7. Одірви ж од серця тугу, Рознеси по полю, Щоб не плакався я, бідний, На нещасну долю!
8. А коль это не под силу, Кинь меня ты в море: Пусть со мною в нем потонет Злое мое горе!..».	8. А коли цього не зробиш, Кинь мене у море: Нехай зо мною потоне Моє люте горе!..».